

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

-
163. An etiam in pœnis, quæ non exigunt factum hominis ad
exequendum, sit necessaria declaratoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

sententia transit in judicatum, non esse tractandum de illius injustitia. Lott. nu. 21. in specie ci-
tans Angel. conf. 302. n. 3. Zal. confil. 3. n. 3.

3. Tertiò quod hinc profluit, & spectat utrius-
que sententia diversimodam executionem. Quòd
lex sive pœna inferri imperet, sive eam ipsamet
irrogat, semper intendit id fieri, seu dari execu-
tioni ministerio & auctoritate judicis, juxta Bald.
in auth. qui semel. c. quenq. & quandiu judic. Lott.
nu. 22. citans insuper Felin. in c. Rodulphus. de re-
scrip. n. 34. ita ut si lex jubet privari, judex pro-
nunciare debet privandum, & non declarare
privatum; hoc enim pronunciaret contra juris in-
tentionem, idque, etiam factum esset notorium.
Lott. n. 23. citans Felin. ubi ante n. 37. si autem
lex ipsamet privet, judex pronunciare debet super
facto, cujus causa irrogata est privationis
pœna; super hac autem minime ejus sententia est
necessaria, quia super hac lex ipsa pronuntiat.
Lott. n. 24. Unde in primo casu sententia judicis
est de essentiâ pœniæ, in secundo de essentiâ ex-
ecutionis tantum. Lott. nu. 25. ex Bald. & Felin.
Adeoque hæc sit ratio necessitatis istiusmodi de-
claratoria judicis super facto, dum pœna ipso jure
imponitur, ita ut illius execu-
tio de facto aliter at-
tentari nequeat. Lott. nu. 62. citans Gl. in c. pœ-
nit. v. confitit, de pœni. Jo. And. & Gemin. in
c. 1. de homicid. in 6. Felin. loc. cit. n. 35. cum plu-
rimis per hunc citatis. Unde dum pender di-
cūsio, an sit locus privationi ipso facto inducta, reus
manuteneri debet in sua possessione. Lott. n. 28.
citans Rot. in Tullenf. monasterij. 15. Febr. 1610.

4. Quarta differentia est, quod sententia legis
nullâ provocatione seu appellatione suspendatur,
quod minus secum trahat executionem. L. fin. ff. de
appellat. eam, non cognitore aliquo, sed mente
ipius legis promovente ac moliente. Lott. nu. 51.
& 52. à sententiâ verò hominis detur appellatio.
Vide de hoc dicenda pluribus post aliquot qua-
stiones.

Quæstio 163. Num igitur etiam in pœni,
que non exigunt factum hominis ad exe-
quendum, sit necessaria istiusmodi decla-
ratoria?

Respondeo : Esse id admodum controversum
inter Auctores. Negativam, seu quod eā opus
non sit, tenent Bald. in l. que sub conditione, §. ult.
n. 3. ff. de condit. Felin. l. c. n. 38. Prob. ad monach.
in c. scui. n. 6. Decius conf. 145. n. 4. & alii apud
Lott. loc. cit. nu. 30. affirmativam tenent Gl. in
elem. ult. v. confiterit. de censib. Anchar. ibid. n. 4.
& 5. Archid. in c. felicit. n. 14. Jo. And. n. 4. &c.
quos citat, & quorum sententiam veriorem affir-
mat Lott. nu. 31. De ceterò, ubi factum, ex quo
concluditur delictum, est notorium, nullâ istius-
modi sententiâ declaratoria opus esse, convenientem
omnes, præcipue scribentes in c. cum non ab homine.
de judic. Lott. nu. 32. citans in specie Abb. ibid.
n. 29. Felin. ubi supra. n. 37. Et sic quoque ait
Garc. p. 11. c. 10. n. 36. dum privatio beneficii esset
notoria, non esse opus sententiâ declaratoria de-
lictii sed ante hanc teneri delinquentem illud di-
mittere: datâ autem hac notoreitate, sufficere
affigurationem termini ad excusandum factum, ut
mox, ex elatio, procedatur ad exactionem pœni,
ait Lott. n. 33. ex Gemin. in c. cum secundam. de
Metic. in 6. n. 3. licet subdat n. 34. ex Felin. ubi

antè. vit. n. 37. nec id præcisè necessarium, nisi ubi
agitur de præjudicio irrectabili.

Quæstio 164. Cum C. consuluit, 14. de ap-
pellat. dicatur: pleraque judicanter no-
toria, quæ non sunt; unde constituantur
hac notoreitas?

Respondeo primò: pro hac qualitate noto-
reitatis inducendâ exigi, ut non solum rei
veritas justificetur ex facto; sed cum hac ipsa qua-
litate, quod ea notoria sit. Lott. cit. q. 18. n. 38.
citans Rot. decis. 6. de except. n. 4. in novis. Surdum
conf. 188. n. 13. &c.

2. Secundò notorium non esse, quod simpliciter
verum est, vel etiam manifestum; sed cuius
veritas publicè, adeoque majori parti populi est
patens, ut ideo nullo modo valeat celari. Lott.
nu. 39. citans Surdum ubi ante. Paris. conf. 1. n. 34.
subiungit tamen Lott. n. 41. id non adeò ruditer
intelligendum, quod minus ad constitendum sim-
plex notorium facti sufficiat id gestum coram de-
ceni hominibus, juxta Cynum in l. ea quidem. c. de
accusat. n. 1. & 2. cum multitudine conficiatur ex
turba, turba autem à numero decem hominum.
l. 4. ff. vi honor. rapt.

Quæstio 165. Qualiter hac notoreitas eli-
datur, & justificanda?

1. **R**espondeo ad primum: Si is, contra quem
intenditur hæc notoreitas, factum simpliciter
inficietur, ex hac sola negatione dissolvit hæc
circumstantia, seu qualitas notoreitatis. Lott. cit.
q. 18. n. 43. citans Felin. in c. Rodulphus. de rescrip.
nu. 37. Unde

2. Respondeo ad secundum: Etsi aliâ satis sit,
notorium allegare. Lott. n. 44. citans Franc. Ge-
min. Cardin. id tamen non sufficiat; dum hoc
ipsum in dubium revocatur. Lott. ibid. ex Felin.
in c. si clericus laicum. de foro comp. n. 3. Nam ubi ali-
quid debet constare (uti debet in presenti, dum
irrogata pœna ipso jure, opus non est declaratoria
judicis, debet constare de notoreitate facti) non suf-
ficit id allegari. Lott. n. 45. qui etiam subdat n. 46.
ex Jason. in l. si vero. ff. qui satu non coguntur. n. 12.
vix excogitabilem esse casum, in quo evitari pos-
sit necessitas justificandi hanc notoreitatem, etiam
si illa plus quam vera sit; cum licet innescat
alii, tamen adhuc non sit cognita judici tanquam
judici. Quod ipsum ut præteretur, necessaria est
causa cognitionis, præviâ citatione partis. Lott. n. 47.
citans Ferret. conf. 31. n. 35. & Rott. decis. 25. n. 8.
p. 1. divers. Nisi agatur de notorio facti permanen-
tis. Lott. n. 48. citans Abb. in c. dudum. de Eleff.
n. 6. Etsi itaque necessaria sit simplex justificatio
notoreitatis, non tamen requiritur speciale pro-
nunciatum super ipsa hac notoreitate: Et qui id
requirunt, potius id requirunt ad maiorem caute-
lam, quam ex necessitate. Lott. n. 49. citans
Cardin. in Clem. Pastorali. de re judicat. Atque hæc
procedere, ait Lott. n. 50. ubi idem est cognitor
delicti & executor sententia legis. Secus dicen-
dum, si hi diversi sunt. Sic v. g. beneficio priva-
tum ipso jure ob delictum, passimque sententiam
(intellige declaratoriam per judicem cognitionis,
sive qui de delicto cognovit) adhuc pro spoliatio-
ne beneficii debere citari per judicem, ad quem
pertinet privatio, etiam delictum per sententiam
dicatur